Παραπομπές του *Φυλλαδίου Εργασίας για τη Συνάθροιση Ζωή και Διακονία*

2-8 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΕΞΟΔΟΣ 39, 40

«Ο Μωυσής Ακολούθησε Προσεκτικά τις Οδηγίες»

(Έξοδος 39:32) Έτσι λοιπόν, αποπερατώθηκε όλο το έργο για τη σκηνή, τη σκηνή της συνάντησης, και οι Ισραηλίτες έκαναν όλα όσα είχε διατάξει ο Ιεχωβά τον Μωυσή. Ενήργησαν έτσι ακριβώς.

***w11* 15/9 σ. 27 ¶13**
Σας Γνωρίζει Εσάς ο Ιεχωβά;

13 Ο Μωυσής, από την άλλη πλευρά, ήταν «πολύ πιο πράος από όλους τους ανθρώπους που υπήρχαν πάνω στην επιφάνεια της γης». (Αριθ. 12:3) Η πραότητα και η ταπεινοφροσύνη του έγιναν φανερές από την προθυμία με την οποία ακολουθούσε την κατεύθυνση του Ιεχωβά. (Έξοδ. 7:6· 40:16) Δεν υπάρχει καμιά ένδειξη ότι ο Μωυσής συνήθιζε να αμφισβητεί τον τρόπο ενέργειας του Ιεχωβά ή να δυσανασχετεί με την τήρηση των διαδικασιών που όριζε Εκείνος. Για παράδειγμα, ο Ιεχωβά έδωσε εντολές σχετικά με την κατασκευή της σκηνής της μαρτυρίας που αφορούσαν και την παραμικρή λεπτομέρεια, όπως τι χρώμα θα είχε η κλωστή και πόσες θα ήταν οι θηλιές για τα υφάσματα της σκηνής. (Έξοδ. 26:1-6) Αν κάποιος επίσκοπος στην οργάνωση του Θεού σάς δίνει οδηγίες που φαίνονται υπερβολικά λεπτομερείς, μπορεί μερικές φορές να δυσφορείτε. Ο Ιεχωβά, ωστόσο, είναι τέλειος επίσκοπος που αναθέτει γενναιόδωρα ευθύνες και εμπιστεύεται τους υπηρέτες του. Όταν παρέχει πολλές λεπτομέρειες, έχει βάσιμους λόγους για αυτό. Παρατηρήστε, όμως, ότι ο Μωυσής δεν εκνευρίστηκε με το γεγονός ότι ο Ιεχωβά τού έδωσε τόσο πολλές λεπτομέρειες, θεωρώντας ότι τον υποβίβαζε ή ότι κατέπνιγε τη δημιουργικότητα ή την ελευθερία του. Αντίθετα, ο Μωυσής φρόντισε να ενεργήσουν οι εργάτες «έτσι ακριβώς», ακολουθώντας τις οδηγίες του Θεού. (Έξοδ. 39:32) Τι ταπεινή πορεία ενέργειας! Ο Μωυσής αναγνώρισε ότι το έργο ήταν του Ιεχωβά και ότι ο ίδιος ήταν απλώς ένα εργαλείο για την επιτέλεση αυτού του έργου.

(Έξοδος 39:43) Όταν ο Μωυσής επιθεώρησε όλο το έργο τους, είδε ότι το είχαν κάνει ακριβώς όπως είχε διατάξει ο Ιεχωβά, και τους ευλόγησε.

(Έξοδος 40:1, 2) 1 Τότε ο Ιεχωβά είπε στον Μωυσή: 2 «Την πρώτη ημέρα του πρώτου μήνα, θα στήσεις τη σκηνή, τη σκηνή της συνάντησης.

(Έξοδος 40:16) Ο Μωυσής ενήργησε σύμφωνα με όλα όσα τον είχε διατάξει ο Ιεχωβά. Ενήργησε έτσι ακριβώς.

***w05* 15/7 σ. 27 ¶3**
Είστε Πιστοί σε Όλα τα Πράγματα;

3 «Ο Μωυσής ως υπηρέτης υπήρξε πιστός», δηλώνει το εδάφιο Εβραίους 3:5. Τι έκανε τον προφήτη Μωυσή πιστό; Σε σχέση με την κατασκευή και την εγκατάσταση της σκηνής της μαρτυρίας, «ο Μωυσής ενήργησε σύμφωνα με όλα όσα τον είχε διατάξει ο Ιεχωβά. Ενήργησε έτσι ακριβώς». (Έξοδος 40:16) Ως λάτρεις του Ιεχωβά, δείχνουμε πιστότητα υπηρετώντας τον υπάκουα. Αυτό ασφαλώς περιλαμβάνει το να παραμένουμε όσιοι στον Ιεχωβά όταν αντιμετωπίζουμε δύσκολες ή σκληρές δοκιμασίες. Εντούτοις, η επιτυχής αντιμετώπιση μεγάλων δοκιμασιών δεν είναι ο μόνος παράγοντας που καθορίζει την πιστότητά μας. «Ο πιστός στο ελάχιστο είναι πιστός και στο πολύ», δήλωσε ο Ιησούς, «και ο άδικος στο ελάχιστο είναι άδικος και στο πολύ». (Λουκάς 16:10) Πρέπει να παραμένουμε πιστοί ακόμα και σε φαινομενικά μικρά ζητήματα.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Έξοδος 39:34) το κάλυμμα από δέρματα κριαριών βαμμένα κόκκινα, το κάλυμμα από δέρματα φώκιας, τη διαχωριστική κουρτίνα·

***it*-1 σ. 721 ¶3, 4**
Δέρμα Φώκιας

Πώς θα Μπορούσαν να το Προμηθευτούν οι Ισραηλίτες. Αν η λέξη *τάχας* της Γραφής σημαίνει όντως κάποιο είδος φώκιας, τότε μπορεί να εγερθεί το ερώτημα πώς ήταν δυνατόν να προμηθευτούν οι Ισραηλίτες τέτοια δέρματα. Ενώ οι φώκιες σχετίζονται γενικά με τις περιοχές της Αρκτικής και της Ανταρκτικής, ορισμένες προτιμούν θερμότερα κλίματα. Σήμερα, μερικές φώκιες του γένους μοναχός εξακολουθούν να ζουν σε μέρη της Μεσογείου καθώς και σε άλλα θερμότερα νερά. Στο διάβα των αιώνων, ο άνθρωπος έχει μειώσει κατά πολύ τον πληθυσμό αυτών των ζώων, τα οποία στους Βιβλικούς χρόνους πιθανόν να αφθονούσαν στη Μεσόγειο και στην Ερυθρά Θάλασσα. Μάλιστα το 1832, το *Λεξικό της Αγίας Γραφής* ([*Dictionnaire de la Bible*] σ. 139) του Καλμέ παρατήρησε: «Φώκιες υπάρχουν σε πολλά από τα μικρά νησιά της Ερυθράς Θάλασσας, γύρω από τη χερσόνησο του Σινά».—Βλέπε επίσης *Η Τυπική Διδασκαλία της Σκηνής της Μαρτυρίας* (*The Tabernacle's Typical Teaching*), του Α. Τζ. Πόλοκ, Λονδίνο, σ. 47.

Οι αρχαίοι Αιγύπτιοι έκαναν εμπόριο στην Ερυθρά Θάλασσα και φυσικά προμηθεύονταν αγαθά από πολλές περιοχές της Μεσογείου. Έτσι λοιπόν, θα είχαν τη δυνατότητα να αποκτήσουν δέρματα φώκιας. Συνεπώς, όταν οι Ισραηλίτες έφυγαν από την Αίγυπτο, μπορεί να πήραν μαζί τους τα δέρματα φώκιας που ήδη είχαν, καθώς και άλλα που απέκτησαν όταν οι Αιγύπτιοι τους έδωσαν άφθονα πολύτιμα πράγματα.—Εξ 12:35, 36.

(Έξοδος 40:34) Και το σύννεφο άρχισε να καλύπτει τη σκηνή της συνάντησης και η δόξα του Ιεχωβά γέμισε τη σκηνή.

***w15* 15/7 σ. 21 ¶1**
Έχει Σημασία Ποιος Παρατηρεί το Έργο Σας;

Όταν ολοκληρώθηκε η σκηνή της μαρτυρίας, ένα σύννεφο «άρχισε να καλύπτει τη σκηνή της συνάντησης και η δόξα του Ιεχωβά γέμισε τη σκηνή». (Έξοδ. 40:34) Τι ξεκάθαρη ένδειξη της επιδοκιμασίας του! Πώς πιστεύετε ότι ένιωθαν εκείνη τη στιγμή ο Βεσελεήλ και ο Οολιάβ; Αν και τα ονόματά τους δεν ήταν χαραγμένα πάνω στα έργα τους, πρέπει να ένιωθαν ικανοποίηση γνωρίζοντας ότι ο Θεός είχε ευλογήσει όλες τους τις προσπάθειες. (Παρ. 10:22) Στα χρόνια που ακολούθησαν, ασφαλώς ένιωθαν συγκίνηση βλέποντας ότι το έργο των χεριών τους συνέχιζε να χρησιμοποιείται στην υπηρεσία του Ιεχωβά. Όταν αναστηθούν στον νέο κόσμο, σίγουρα θα ενθουσιαστούν μαθαίνοντας ότι η σκηνή της μαρτυρίας χρησιμοποιούνταν στην αληθινή λατρεία επί 500 χρόνια περίπου!

9-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΛΕΥΙΤΙΚΟ 1-3

«Ο Σκοπός των Προσφορών»

(Λευιτικό 1:3) »"Αν η προσφορά που δίνει για ολοκαύτωμα είναι από τα βόδια, πρέπει να φέρει ένα υγιές αρσενικό ζώο. Πρέπει να το φέρει οικειοθελώς ενώπιον του Ιεχωβά στην είσοδο της σκηνής της συνάντησης.

(Λευιτικό 2:1) »"Τώρα, αν κάποιος φέρει προσφορά σιτηρών στον Ιεχωβά, η προσφορά του πρέπει να είναι λεπτό αλεύρι, και πρέπει να χύσει σε αυτό λάδι και να βάλει πάνω του λιβάνι.

(Λευιτικό 2:12) »"Μπορείτε να τα φέρνετε αυτά στον Ιεχωβά ως προσφορά από τους πρώτους καρπούς, αλλά δεν πρέπει να προσφέρονται πάνω στο θυσιαστήριο ως ευάρεστη μυρωδιά.

***it*-2 σ. 786 ¶4**
Προσφορές

Ολοκαυτώματα. Τα ολοκαυτώματα έπρεπε να προσφέρονται ολόκληρα στον Θεό. Ο λάτρης δεν κρατούσε κανένα μέρος του ζώου. (Παράβαλε Κρ 11:30, 31, 39, 40.) Με τα ολοκαυτώματα γινόταν έκκληση στον Ιεχωβά να δεχτεί, ή αλλιώς να δείξει ότι δεχόταν, την προσφορά για αμαρτία που ενίοτε τα συνόδευε. Ως «ολοκαύτωμα», ο Ιησούς Χριστός έδωσε τον εαυτό του πλήρως, ολοκληρωτικά.

***it*-2 σ. 789 ¶8**
Προσφορές

Προσφορές σιτηρών. Οι προσφορές σιτηρών δίνονταν παράλληλα με τις προσφορές συμμετοχής, τα ολοκαυτώματα και τις προσφορές για αμαρτία, καθώς και ως πρώτοι καρποί. Ενίοτε προσφέρονταν ανεξάρτητα. (Εξ 29:40-42· Λευ 23: 10-13, 15-18· Αρ 15:8, 9, 22-24· 28:9, 10, 20, 26-28· κεφ. 29) Σκοπός τους ήταν η αναγνώριση της γενναιοδωρίας με την οποία παρείχε ο Θεός ευλογίες και ευημερία. Συχνά συνοδεύονταν από λάδι και λιβάνι. Οι προσφορές σιτηρών μπορούσαν να είναι λεπτό αλεύρι, ψημένα σιτηρά ή, σε άλλη περίπτωση, κουλούρες ή λάγανα ψημένα στο φούρνο, σε ταψί ή σε βαθύ τηγάνι. Ένα μέρος της προσφοράς σιτηρών τοποθετούνταν στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος και ένα μέρος το έτρωγαν οι ιερείς, ενώ στις προσφορές συμμετοχής μετείχε και ο λάτρης. (Λευ 6:14-23· 7: 11-13· Αρ 18:8-11) Καμιά προσφορά σιτηρών που έφερναν στο θυσιαστήριο δεν έπρεπε να περιέχει προζύμι ή «μέλι» (προφανώς σιρόπι σύκων ή χυμό φρούτων), το οποίο θα μπορούσε να υποστεί ζύμωση.—Λευ 2:1-16.

(Λευιτικό 3:1) »”Αν η προσφορά του είναι θυσία συμμετοχής και φέρνει ένα ζώο από τα βόδια, είτε αρσενικό είτε θηλυκό, πρέπει να φέρει ένα υγιές ζώο ενώπιον του Ιεχωβά.

***it*-2 σ. 787 ¶3**
Προσφορές

Προσφορές συμμετοχής (ή προσφορές ειρήνης). Οι προσφορές συμμετοχής που ήταν ευπρόσδεκτες στον Ιεχωβά δήλωναν ειρήνη μαζί του. Ο λάτρης και το σπιτικό του έτρωγαν από αυτές (στην αυλή της σκηνής της μαρτυρίας· σύμφωνα με την παράδοση, υπήρχαν στέγαστρα ολόγυρα, μέσα από την εσωτερική πλευρά της κουρτίνας που περιέβαλλε την αυλή· στο ναό υπήρχαν τραπεζαρίες). Ο εν υπηρεσία ιερέας έπαιρνε μία μερίδα, και άλλη μία οι υπόλοιποι ιερείς που εκτελούσαν εκείνη την ώρα τα καθήκοντά τους. Ο Ιεχωβά λάβαινε, στην ουσία, τον ευάρεστο καπνό από το πάχος που καιγόταν. Το αίμα, που αντιπροσώπευε τη ζωή, το πρόσφεραν στον Θεό ως κάτι που του ανήκε. Έτσι λοιπόν, οι ιερείς, οι λάτρεις και ο Ιεχωβά μετείχαν από κοινού θα λέγαμε στο γεύμα, γεγονός που υποδήλωνε ειρηνικές σχέσεις. Όποιος έτρωγε ενώ ήταν ακάθαρτος (λόγω οποιασδήποτε ακαθαρσίας που μνημονευόταν στο Νόμο) ή έτρωγε από το κρέας αφού είχε παρέλθει ο καθορισμένος χρόνος διατήρησής του (οπότε αυτό θα άρχιζε να αποσυντίθεται εξαιτίας του θερμού κλίματος) επρόκειτο να εκκοπεί από το λαό του. Μόλυνε ή βεβήλωνε το γεύμα, επειδή είτε ήταν ακάθαρτος ο ίδιος είτε έτρωγε κάτι βρώμικο ενώπιον του Ιεχωβά Θεού, δείχνοντας έλλειψη σεβασμού για τα ιερά πράγματα.—Λευ 7: 16-21· 19:5-8.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Λευιτικό 2:13) »”Κάθε προσφορά σιτηρών που κάνεις θα καρυκεύεται με αλάτι· και δεν πρέπει να επιτρέψεις να λείπει το αλάτι της διαθήκης του Θεού σου από την προσφορά σιτηρών που κάνεις. Μαζί με κάθε προσφορά σου θα φέρνεις αλάτι.

(Ιεζεκιήλ 43:24) Πρέπει να τα φέρεις ενώπιον του Ιεχωβά, και οι ιερείς πρέπει να ρίξουν αλάτι σε αυτά και να τα προσφέρουν ως ολοκαύτωμα στον Ιεχωβά.

***w04* 15/5 σ. 22 ¶1**
Κύρια Σημεία από το Βιβλίο του Λευιτικού

2:13—Γιατί έπρεπε να φέρνουν αλάτι «μαζί με κάθε προσφορά»; Όχι για να νοστιμεύουν τις θυσίες. Σε πολλά μέρη του κόσμου, το αλάτι χρησιμοποιείται ως συντηρητικό. Πιθανότατα έφερναν αλάτι μαζί με τις προσφορές επειδή αυτό αντιπροσωπεύει ελευθερία από τη φθορά και τη σήψη.

(Λευιτικό 3:17) »”Είναι πάγιο νομοθέτημα για όλες τις γενιές σας, σε όλους τους τόπους στους οποίους θα κατοικείτε: Δεν πρέπει να τρώτε καθόλου πάχος και καθόλου αίμα”».

***it*-2 σ. 625 ¶9**
Πάχος

Για ποιο λόγο δόθηκε ο νόμος. Υπό τη διαθήκη του Νόμου, τόσο το αίμα όσο και το πάχος

θεωρούνταν ότι ανήκαν αποκλειστικά στον Ιεχωβά. Το αίμα περιέχει τη ζωή, την οποία μπορεί να δώσει μόνο ο Ιεχωβά. Επομένως, ανήκει σε αυτόν. (Λευ 17:11, 14) Το πάχος θεωρούνταν το πλουσιότερο μέρος της σάρκας του ζώου. Η προσφορά του πάχους του ζώου γινόταν προφανώς σε αναγνώριση του γεγονότος ότι τα καλύτερα μέρη ανήκουν στον Ιεχωβά, ο οποίος προμηθεύει άφθονα, και καταδείκνυε την επιθυμία του λάτρη να προσφέρει το καλύτερο στον Θεό. Επειδή συμβόλιζε το ότι οι Ισραηλίτες αφιέρωναν ό,τι καλύτερο είχαν στον Ιεχωβά, λεγόταν ότι το πάχος έβγαζε καπνό πάνω στο θυσιαστήριο ως «τροφή» και «κατευναστική οσμή» για αυτόν. (Λευ 3:11, 16) Επομένως, το να φάει κανείς πάχος αποτελούσε παράνομη οικειοποίηση αυτού που ήταν αγιασμένο για τον Θεό, καταπάτηση των δικαιωμάτων του Ιεχωβά. Η βρώση πάχους επέσυρε την ποινή του θανάτου. Εντούτοις, ανόμοια με το αίμα, το πάχος μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για άλλους σκοπούς, τουλάχιστον στην περίπτωση ενός ζώου που ψοφούσε ή θανατωνόταν από άλλο ζώο.—Λευ 7: 23-25.

***w04* 15/5 σ. 22 ¶2**
Κύρια Σημεία από το Βιβλίο του Λευιτικού

3:17. Εφόσον το πάχος θεωρούνταν το καλύτερο ή το εκλεκτότερο κομμάτι, η απαγόρευση της βρώσης του προφανώς εντύπωνε στους Ισραηλίτες ότι το καλύτερο κομμάτι ανήκε στον Ιεχωβά. (Γένεση 45:18) Αυτό μας υπενθυμίζει ότι πρέπει να δίνουμε στον Ιεχωβά το καλύτερο που έχουμε. —Παροιμίες 3:9, 10· Κολοσσαείς 3:23, 24.

16-22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΛΕΥΙΤΙΚΟ 4, 5

«Να Δίνετε στον Ιεχωβά Ό,τι Καλύτερο Έχετε»

(Λευιτικό 5:5, 6) »”Αν γίνει ένοχος όσον αφορά ένα από αυτά τα πράγματα, τότε πρέπει να ομολογήσει με ποιον τρόπο αμάρτησε. **6** Θα φέρει επίσης προσφορά για ενοχή στον Ιεχωβά για την αμαρτία που έκανε, συγκεκριμένα ένα θηλυκό ζώο από το κοπάδι, είτε θηλυκό αρνί είτε θηλυκό κατσικάκι, ως προσφορά για αμαρτία. Τότε ο ιερέας θα κάνει εξιλέωση για αυτόν, για την αμαρτία του.

***it*-2 σ. 788 ¶13**
Προσφορές

Προσφορές για ενοχή. Οι προσφορές για ενοχή γίνονταν και αυτές λόγω κάποιας αμαρτίας, διότι κάθε είδους ενοχή προϋποθέτει αμαρτία. Αφορούσαν συγκεκριμένες αμαρτίες που έφερναν ενοχή σε κάποιον και διέφεραν ελαφρώς από άλλες προσφορές για αμαρτία κατά το ότι γίνονταν, όπως φαίνεται, για να ικανοποιήσουν ή να αποκαταστήσουν κάποιο δικαίωμα το οποίο είχε παραβιαστεί—είτε αυτό ήταν του Ιεχωβά είτε του αγίου έθνους του. Η προσφορά για ενοχή αποσκοπούσε στο να ικανοποιήσει τον Ιεχωβά, σε σχέση με το δικαίωμα που είχε παραβιαστεί, ή να αποκαταστήσει—με άλλα λόγια να επανακτήσει—προς όφελος του μετανοημένου παραβάτη κάποια δικαιώματα που όριζε η διαθήκη, καθώς και να τον ανακουφίσει από την τιμωρία για την αμαρτία του.—Παράβαλε Ησ 53:10.

(Λευιτικό 5:7) »”Αν, ωστόσο, δεν είναι σε θέση να δώσει ένα πρόβατο, θα φέρει στον Ιεχωβά για την αμαρτία του δύο τρυγόνια ή δύο νεαρά περιστέρια ως προσφορά για ενοχή, ένα ως προσφορά για αμαρτία και ένα για ολοκαύτωμα.

***w09* 1/6 σ. 26 ¶3**
Αυτός Λαβαίνει Υπόψη του τους Περιορισμούς Μας

Αντανακλώντας το τρυφερό και στοχαστικό ενδιαφέρον του Ιεχωβά, ο Νόμος έλεγε: «Αν, ωστόσο, δεν μπορεί να διαθέσει αρκετά για ένα πρόβατο, τότε θα φέρει ως από μέρους του προσφορά για ενοχή, για την αμαρτία την οποία διέπραξε, δύο τρυγόνια ή δύο νεαρά περιστέρια στον Ιεχωβά». (Εδάφιο 7) Αν κάποιος Ισραηλίτης ήταν τόσο φτωχός ώστε δεν μπορούσε να προσφέρει ένα πρόβατο, τότε ο Θεός δεχόταν ευχαρίστως κάτι που εκείνος μπορούσε να προσφέρει—δύο τρυγόνια ή δύο περιστέρια.

(Λευιτικό 5:11) »"Αν πάλι δεν είναι σε θέση να δώσει δύο τρυγόνια ή δύο νεαρά περιστέρια, θα προσφέρει για την αμαρτία του ένα δέκατο του εφά λεπτό αλεύρι ως προσφορά για αμαρτία. Δεν πρέπει να προσθέσει λάδι ούτε να βάλει πάνω του λιβάνι, διότι είναι προσφορά για αμαρτία.

***w09* 1/6 σ. 26 ¶4**
Αυτός Λαβαίνει Υπόψη του τους Περιορισμούς Μας

Τι γινόταν όμως αν κάποιο άτομο δεν είχε τα μέσα ούτε και για τα δύο πουλιά; «Τότε θα φέρει ως από μέρους του προσφορά για την αμαρτία που διέπραξε ένα δέκατο του εφά [οχτώ ή εννιά φλιτζάνια] λεπτό αλεύρι ως προσφορά για αμαρτία», δήλωνε ο Νόμος. (Εδάφιο 11) Για τους πολύ φτωχούς, ο Ιεχωβά επέλεξε να κάνει μια εξαίρεση και να επιτρέψει να είναι η προσφορά για αμαρτία αναίμακτη. Στον Ισραήλ, η φτώχεια δεν στερούσε από κανέναν την ευλογία της εξιλέωσης ή το προνόμιο της απόκτησης ειρηνικής σχέσης με τον Θεό.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Λευιτικό 5:1) »"Αν κάποιος έχει αμαρτήσει επειδή άκουσε δημόσια έκκληση για κατάθεση μαρτυρίας και ήταν μάρτυρας ή το είδε ή το έμαθε και ωστόσο δεν το ανέφερε, τότε θα λογοδοτήσει για το σφάλμα του.

***w16.02* σ. 29 ¶14**
Μάθετε από τους Όσιους Υπηρέτες του Ιεχωβά

14 Η καλοσύνη μπορεί να σας βοηθήσει να αντιμετωπίσετε τα αντικρουόμενα αισθήματα οσιότητας. Για παράδειγμα, ίσως είστε βέβαιοι ότι κάποιος ομόπιστός σας είναι ένοχος σοβαρού παραπτώματος. Ίσως νιώθετε οσιότητα για αυτόν, ιδίως αν πρόκειται για στενό φίλο ή συγγενή. Αλλά αν καλύπτατε την αδικοπραγία, θα ήσασταν ανόσιοι στον Θεό. Φυσικά, η οσιότητά σας στον Ιεχωβά πρέπει να έχει την πρώτη θέση. Γι' αυτό, όπως ο Νάθαν, δείξτε καλοσύνη αλλά και σταθερότητα. Προτρέψτε τον φίλο ή τον συγγενή σας να ζητήσει τη βοήθεια των πρεσβυτέρων. Αν εκείνος ή εκείνη δεν το κάνει αυτό σε λογικό χρονικό διάστημα, η οσιότητα στον Θεό πρέπει να σας υποκινήσει να αναφέρετε το ζήτημα στους πρεσβυτέρους. Με αυτόν τον τρόπο, είστε όσιοι στον Ιεχωβά και δείχνετε καλοσύνη στον φίλο ή στον συγγενή σας, μιας και οι Χριστιανοί πρεσβύτεροι θα προσπαθήσουν να τον διορθώσουν με πραότητα.—**Διαβάστε Λευιτικό 5:1· Γαλάτες 6:1.**

(Λευιτικό 5:15, 16) **15** «Αν κάποιος συμπεριφερθεί άπιστα αμαρτάνοντας ακούσια εναντίον των αγίων πραγμάτων του Ιεχωβά, θα φέρει στον Ιεχωβά ένα υγιές κριάρι από το κοπάδι ως προσφορά για ενοχή. Η αξία του σε σίκλους ασημιού υπολογίζεται με βάση τον πρότυπο σίκλο του αγίου τόπου. **16** Και θα δώσει αποζημίωση για την αμαρτία που έκανε εναντίον του αγίου τόπου και θα προσθέσει το ένα πέμπτο της αξίας του κριαριού. Θα το δώσει στον ιερέα, ώστε ο ιερέας να κάνει εξιλέωση για αυτόν με το κριάρι της προσφοράς για ενοχή, και η αμαρτία θα του συγχωρηθεί.

***it*-1 σ. 78 ¶5**
Αγιότητα

Ζώα και Προϊόντα. Τα πρωτότοκα αρσενικά βόδια, πρόβατα και κατσίκια θεωρούνταν άγια για τον Ιεχωβά και δεν έπρεπε να απολυτρώνονται. Έπρεπε να θυσιάζονται, και ένα μέρος τους πήγαινε στους καθαγιασμένους ιερείς. (Αρ 18:17-19) Οι πρώτοι καρποί και τα δέκατα ήταν άγια, όπως επίσης όλες οι θυσίες και όλα τα δώρα που καθαγιάζονταν για την υπηρεσία του αγιαστηρίου. (Εξ 28:38) Όλα τα πράγματα που ήταν άγια για τον Ιεχωβά θεωρούνταν ιερά και δεν μπορούσαν να τα μεταχειρίζονται με ελαφρότητα ή να τα χρησιμοποιούν για κοινούς, ή βέβηλους, σκοπούς. Ένα παράδειγμα είναι ο νόμος για το δέκατο. Αν κάποιος ξεχώριζε μια ποσότητα ως δέκατο, λόγου χάρη από τη σοδειά του σιταριού, και κατόπιν ο ίδιος ή κάποιος από το σπιτικό του έπαιρνε ακούσια ένα μέρος από αυτήν για οικιακή χρήση, φερ' ειπείν για να μαγειρέψει, ο άνθρωπος εκείνος ήταν ένοχος για παραβίαση του νόμου του Θεού αναφορικά με τα άγια πράγματα. Ο Νόμος απαιτούσε να προσκομίσει ως αποζημίωση στο

αγιαστήριο μια ίση ποσότητα συν 20 τοις εκατό, και επιπλέον να προσφέρει ένα υγιές κριάρι από το ποίμνιο ως θυσία. Με αυτόν τον τρόπο, ενσταλαζόταν μεγάλος σεβασμός για τα άγια πράγματα που ανήκαν στον Ιεχωβά.—Λευ 5:14-16.

23-29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΛΕΥΙΤΙΚΟ 6, 7

«Μια Έκφραση Ευχαριστίας»

(Λευιτικό 7:11, 12) **11** »”Και αυτός είναι ο νόμος της θυσίας συμμετοχής που μπορεί να φέρει κάποιος στον Ιεχωβά: **12** Αν τη φέρει ως έκφραση ευχαριστίας, θα φέρει μαζί με την ευχαριστήρια θυσία άζυμες κουλούρες αναμειγμένες με λάδι, άζυμα λάγανα αλειμμένα με λάδι και κουλούρες από λεπτό αλεύρι, καλοζυμωμένες και ποτισμένες με λάδι.

***w19.11* σ. 22 ¶9**
Διδάγματα από το Βιβλίο του Λευιτικού

9 ***Δεύτερο δίδαγμα: Υπηρετούμε τον Ιεχωβά επειδή του είμαστε ευγνώμονες.*** Για να το κατανοήσουμε αυτό, ας εξετάσουμε τις προσφορές συμμετοχής, ένα άλλο σημαντικό χαρακτηριστικό της αληθινής λατρείας στον αρχαίο Ισραήλ. Στο βιβλίο του Λευιτικού, μαθαίνουμε ότι ένας Ισραηλίτης μπορούσε να προσφέρει μια θυσία συμμετοχής «ως έκφραση ευχαριστίας». (Λευιτ. 7:11-13, 16-18) Έκανε αυτή την προσφορά, όχι επειδή έπρεπε, αλλά επειδή το ήθελε. Έτσι λοιπόν, επρόκειτο για μια εθελοντική προσφορά που έκανε επειδή αγαπούσε τον Θεό του, τον Ιεχωβά. Το άτομο που έκανε την προσφορά, η οικογένειά του και οι ιερείς έτρωγαν το κρέας του θυσιασμένου ζώου. Αλλά κάποια συγκεκριμένα μέρη του προσφέρονταν αποκλειστικά στον Ιεχωβά. Ποια;

(Λευιτικό 7:13-15) **13** Θα φέρει την προσφορά του μαζί με κουλούρες ένζυμου ψωμιού και μαζί με τις θυσίες συμμετοχής που προσφέρει ως ευχαριστήρια θυσία. **14** Θα φέρει ένα ψωμί από το κάθε είδος ως ιερή μερίδα για τον Ιεχωβά· αυτή θα ανήκει στον ιερέα που ραντίζει με το αίμα των θυσιών συμμετοχής. **15** Το κρέας των θυσιών συμμετοχής που προσφέρει ως ευχαριστήρια θυσία θα φαγωθεί την ημέρα που κάνει την προσφορά. Δεν πρέπει να κρατήσει καθόλου από αυτό μέχρι το πρωί.

***w00* 15/8 σ. 15 ¶15**
Θυσίες που Ευαρεστούσαν τον Θεό

15 Άλλη μια εθελοντική προσφορά ήταν η θυσία συμμετοχής, η οποία περιγράφεται στο 3ο κεφάλαιο του Λευιτικού. Ο όρος αυτός μπορεί επίσης να μεταφραστεί «θυσία προσφορών ειρήνης». Στην εβραϊκή, η λέξη «ειρήνη» σημαίνει πολύ περισσότερα από την απουσία πολέμου ή αναταραχής. «Στη Γραφή, σημαίνει και αυτό αλλά και το να βρίσκεται κανείς σε κατάσταση ή σχέση ειρήνης με τον Θεό, να έχει ευημερία, χαρά και ευτυχία», λέει το βιβλίο *Μελέτες των Μωσαϊκών Θεσμών* (*Studies in the Mosaic Institutions*). Έτσι λοιπόν, πρόσφεραν θυσίες συμμετοχής, όχι για να εξασφαλίσουν ειρήνη με τον Θεό, επιδιώκοντας κατά κάποιον τρόπο να τον εξευμενίσουν, αλλά για να εκφράσουν ευγνωμοσύνη για την ευλογητή κατάσταση ειρήνης που απολάμβαναν με τον Θεό όσοι είχαν την επιδοκιμασία του ή για να γιορτάσουν αυτή την κατάσταση ειρήνης. Οι ιερείς και το άτομο που έκανε την προσφορά έτρωγαν από τη θυσία αφού πρώτα το αίμα και το πάχος προσφέρονταν στον Ιεχωβά. (Λευιτικό 3:17· 7:16-21· 19:5-8) Με όμορφο και συμβολικό τρόπο, το άτομο που έκανε την προσφορά, οι ιερείς και ο Ιεχωβά Θεός μετείχαν σε ένα γεύμα, το οποίο υποδήλωνε την ειρηνική σχέση που υπήρχε ανάμεσά τους.

(Λευιτικό 7:20) »”Αλλά όποιος είναι ακάθαρτος και φάει το κρέας της θυσίας συμμετοχής, που είναι για τον Ιεχωβά, αυτός πρέπει να εξολοθρευτεί ανάμεσα από τον λαό του.

***w00* 15/8 σ. 19 ¶8**
Θυσίες Αίνου που Ευαρεστούν τον Ιεχωβά

8 Τι θα λεχθεί για το άτομο που έκανε την προσφορά; Ο Νόμος δήλωνε ότι όποιος ερχόταν ενώπιον του Ιεχωβά έπρεπε να είναι καθαρός και αμόλυντος. Το άτομο που είχε μολυνθεί για οποιονδήποτε λόγο έπρεπε πρώτα να προσφέρει

μια προσφορά για αμαρτία ή ενοχή προκειμένου να αποκαταστήσει την καθαρή του υπόσταση ενώπιον του Ιεχωβά ώστε να μπορεί να γίνει ευπρόσδεκτο σε Αυτόν το ολοκαύτωμα ή η θυσία συμμετοχής του. (Λευιτικό 5:1-6, 15, 17) Αναγνωρίζουμε λοιπόν πόσο σπουδαίο είναι να διατηρούμε πάντοτε καθαρή υπόσταση ενώπιον του Ιεχωβά; Αν θέλουμε να είναι η λατρεία μας ευπρόσδεκτη στον Θεό, οφείλουμε να επανορθώνουμε γρήγορα οποιεσδήποτε παραβιάσεις των νόμων του Θεού. Πρέπει να σπεύδουμε να επωφελούμαστε από τα μέσα που έχει δώσει ο Θεός για να μας βοηθάει—«τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας» και την «εξιλαστήρια θυσία για τις αμαρτίες μας», τον Ιησού Χριστό.—Ιακώβου 5:14· 1 Ιωάννη 2:1, 2.

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Λευιτικό 6:13) Η φωτιά θα καίει μόνιμα στο θυσιαστήριο. Δεν πρέπει να σβήσει.

***it*-2 σ. 1233 ¶4**
Φωτιά

Σε σχέση με τη σκηνή της μαρτυρίας και το ναό. Η φωτιά αποτελούσε χαρακτηριστικό της λατρείας στη σκηνή της μαρτυρίας και μεταγενέστερα στο ναό. Κάθε πρωί και ανάμεσα στα δύο βράδια, ο αρχιερέας έπρεπε να καίει θυμίαμα στο θυσιαστήριο του θυμιάματος. (Εξ 30:7, 8) Ο νόμος του Θεού απαιτούσε να διατηρείται συνεχώς αναμμένη η φωτιά πάνω στο θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος. (Λευ 6:12, 13) Η παραδοσιακή Ιουδαϊκή άποψη ότι η φωτιά του θυσιαστηρίου άναψε την πρώτη φορά θαυματουργικά με παρέμβαση του Θεού, αν και ευρέως αποδεκτή, στην πραγματικότητα δεν υποστηρίζεται από τις Γραφές. Σύμφωνα με τις αρχικές οδηγίες του Ιεχωβά στον Μωυσή, οι γιοι του Ααρών έπρεπε να «βάλουν φωτιά στο θυσιαστήριο και [να] τακτοποιήσουν τα ξύλα πάνω στη φωτιά» προτού τοποθετήσουν τη θυσία πάνω στο θυσιαστήριο. (Λευ 1:7, 8) *Μετά* την καθιέρωση του Ααρωνικού ιερατείου, και άρα αφού είχαν προσφερθεί οι θυσίες της καθιέρωσης, η φωτιά από τον Ιεχωβά, η οποία προφανώς προερχόταν από το σύννεφο πάνω από τη σκηνή της μαρτυρίας, κατέφαγε την προσφορά που υπήρχε τότε πάνω στο θυσιαστήριο. Επομένως, η θαυματουργική φωτιά έκανε την εμφάνισή της, όχι ανάβοντας τα ξύλα πάνω στο θυσιαστήριο, αλλά "καταναλώνοντας το ολοκαύτωμα και τα κομμάτια του πάχους πάνω στο θυσιαστήριο". Φυσικά, η φωτιά που συνέχισε κατόπιν να καίει πάνω στο θυσιαστήριο ήταν πιθανότατα συνδυασμός της φωτιάς από τον Θεό και της φωτιάς που έκαιγε ήδη πάνω στο θυσιαστήριο. (Λευ 8:14–9:24) Με παρόμοιο τρόπο, θαυματουργική φωτιά από τον Ιεχωβά κατέφαγε τις θυσίες αμέσως μετά την προσευχή του Σολομώντα στην αφιέρωση του ναού.—2Χρ 7:1· βλέπε επίσης Κρ 6:21· 1Βα 18:21-39· 1Χρ 21:26 για άλλα παραδείγματα χρήσης θαυματουργικής φωτιάς από μέρους του Ιεχωβά όταν έκανε αποδεκτές τις προσφορές των υπηρετών του.

(Λευιτικό 6:25) «Πες στον Ααρών και στους γιους του: "Αυτός είναι ο νόμος της προσφοράς για αμαρτία: Στο μέρος όπου σφάζεται το ζώο του ολοκαυτώματος, εκεί θα σφάζεται και το ζώο της προσφοράς για αμαρτία ενώπιον του Ιεχωβά. Είναι κάτι αγιότατο.

***si* σ. 27 ¶15**
Βιβλίο της Γραφής Αριθμός 3—Λευιτικόν

15 (3) Προσφορά περί αμαρτίας απαιτείται για ακούσιες αμαρτίες, δηλαδή για αμαρτίες που έγιναν κατά λάθος. Το είδος του προσφερόμενου ζώου εξαρτάται από το τίνος η αμαρτία εξιλεώνεται—του ιερέα, του λαού ως σύνολο, του αρχηγού ή του κοινού ανθρώπου. Οι προσφορές περί αμαρτίας είναι υποχρεωτικές, ενώ αντίθετα είναι εθελοντικό να προσφέρει κάποιος ολοκαύτωμα και προσφορά κοινωνίας.—4:1-35· 6:24-30.

30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ–6 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ | ΛΕΥΙΤΙΚΟ 8, 9

«Απόδειξη της Ευλογίας του Ιεχωβά»

(Λευιτικό 8:6-9) **6** Έτσι λοιπόν, ο Μωυσής έφερε τον Ααρών και τους γιους του και τους

έπλυνε με νερό. **7** Έπειτα τον έντυσε με τον χιτώνα, τύλιξε γύρω του το περίζωμα, του φόρεσε το αμάνικο πανωφόρι, του έβαλε το εφόδ και το έδεσε σφιχτά με την υφαντή ζώνη του εφόδ για να μένει στη θέση του. **8** Μετά τοποθέτησε πάνω του το περιστήθιο και έβαλε μέσα σε αυτό το Ουρίμ και το Θουμμίμ. **9** Κατόπιν έβαλε το τουρμπάνι στο κεφάλι του και τοποθέτησε στο μπροστινό του μέρος την αστραφτερή χρυσή πλάκα, το άγιο σημείο της αφιέρωσης, ακριβώς όπως είχε διατάξει ο Ιεχωβά τον Μωυσή.

(Λευιτικό 8:12) Τελικά, έχυσε λίγο από το λάδι του χρίσματος πάνω στο κεφάλι του Ααρών και τον έχρισε, ώστε να τον αγιάσει.

***it*-2 σ. 13 ¶5**
Καθιέρωση

Ο Μωυσής έπλυνε τον Ααρών και τους γιους του Ααρών, τον Ναδάβ, τον Αβιού, τον Ελεάζαρ και τον Ιθάμαρ, (ή τους πρόσταξε να πλυθούν) στη χάλκινη λεκάνη της αυλής και έντυσε τον Ααρών με τα ένδοξα ενδύματα του αρχιερέα. (Αρ 3:2, 3) Ντυμένος τώρα με τη λαμπρή ενδυμασία, ο Ααρών περιβλήθηκε τα ενδύματα που συμβόλιζαν τις ιδιότητες και τις ευθύνες του αξιώματός του. Κατόπιν ο Μωυσής έχρισε τη σκηνή της μαρτυρίας, όλο τον εξοπλισμό και τα σκεύη της, καθώς και το θυσιαστήριο του ολοκαυτώματος, όπως επίσης τη λεκάνη και τα σκεύη που θα χρησιμοποιούνταν σε σχέση με αυτά. Με αυτή την ενέργεια τα αγίασε, τα ξεχώρισε για να χρησιμοποιούνται πλέον αποκλειστικά στην υπηρεσία του Θεού. Τελικά ο Μωυσής έχρισε τον Ααρών χύνοντας το λάδι πάνω στο κεφάλι του.—Λευ 8:6-12· Εξ 30:22-33· Ψλ 133:2.

(Λευιτικό 9:1-5) **1** Την όγδοη ημέρα, ο Μωυσής κάλεσε τον Ααρών και τους γιους του και τους πρεσβυτέρους του Ισραήλ **2** και είπε στον Ααρών: «Πάρε για τον εαυτό σου ένα νεαρό μοσχάρι ως προσφορά για αμαρτία και ένα κριάρι για ολοκαύτωμα, υγιή ζώα, και φέρε τα ενώπιον του Ιεχωβά. **3** Αλλά στους Ισραηλίτες θα πεις: “Πάρτε έναν τράγο ως προσφορά για αμαρτία, ένα μοσχάρι και ένα νεαρό κριάρι για ολοκαύτωμα, και τα δύο μονοετή και υγιή, **4** έναν ταύρο και ένα κριάρι για θυσίες συμμετοχής, για να τα θυσιάσετε ενώπιον του Ιεχωβά, και μια προσφορά σιτηρών αναμειγμένη με λάδι, επειδή σήμερα θα εμφανιστεί σε εσάς ο Ιεχωβά”». **5** Έφεραν λοιπόν μπροστά στη σκηνή της συνάντησης ό,τι τους είχε διατάξει ο Μωυσής. Κατόπιν ολόκληρη η σύναξη πλησίασε και στάθηκε ενώπιον του Ιεχωβά.

***it*-2 σ. 14 ¶8**
Καθιέρωση

Την όγδοη ημέρα, πλήρως εξαρτισμένο και καθιερωμένο στο αξίωμά του, το ιερατείο πρόσφερε υπηρεσία (χωρίς τη βοήθεια του Μωυσή) για πρώτη φορά, διενεργώντας μια τελετή εξιλέωσης για το έθνος του Ισραήλ, το οποίο είχε ιδιαίτερη ανάγκη καθαρισμού, όχι μόνο λόγω της έμφυτης αμαρτωλότητάς τους, αλλά και λόγω της ανυπακοής που είχαν εκδηλώσει πριν από λίγο καιρό σε σχέση με το χρυσό μοσχάρι, πράγμα που είχε δυσαρεστήσει τον Ιεχωβά. (Λευ 9:1-7· Εξ 32:1-10) Όταν το άρτι καθιερωμένο ιερατείο ολοκλήρωσε αυτή την πρώτη υπηρεσία, ο Ιεχωβά κατέδειξε πως επιδοκίμαζε και επικύρωνε την ανάληψη του αξιώματός τους στέλνοντας θαυματουργικά φωτιά —χωρίς αμφιβολία από τη στήλη του σύννεφου που βρισκόταν πάνω από τη σκηνή της μαρτυρίας—η οποία κατέφαγε το υπόλοιπο της θυσίας που βρισκόταν πάνω στο θυσιαστήριο.—Λευ 9: 23, 24.

(Λευιτικό 9:23, 24) **23** Τελικά, ο Μωυσής και ο Ααρών μπήκαν στη σκηνή της συνάντησης και βγήκαν έξω και ευλόγησαν τον λαό. Τότε εμφανίστηκε η δόξα του Ιεχωβά σε όλο τον λαό, **24** και βγήκε φωτιά από τον Ιεχωβά και άρχισε να κατατρώει το ολοκαύτωμα και τα κομμάτια του πάχους πάνω στο θυσιαστήριο. Όταν ο λαός το είδε αυτό, ξέσπασαν όλοι σε κραυγές και προσκύνησαν με το πρόσωπο μέχρις εδάφους.

***w19.11* σ. 23 ¶13**
Διδάγματα από το Βιβλίο του Λευιτικού

13 ***Τέταρτο δίδαγμα: Ο Ιεχωβά ευλογεί το επίγειο τμήμα της οργάνωσής του.*** Δείτε τι συνέβη το

1512 Π.Κ.Χ. όταν στήθηκε η σκηνή της μαρτυρίας στους πρόποδες του όρους Σινά. (Έξοδ. 40:17) Ο Μωυσής ηγήθηκε μιας τελετής στην οποία ο Ααρών και οι γιοι του καθιερώθηκαν ως ιερείς. Το έθνος του Ισραήλ συγκεντρώθηκε για να παραστεί μάρτυρας καθώς οι ιερείς θα πρόσφεραν τις πρώτες τους θυσίες ζώων. (Λευιτ. 9:1-5) Πώς έδειξε ο Ιεχωβά την επιδοκιμασία του για το πρόσφατα καθιερωμένο ιερατείο; Καθώς ο Ααρών και ο Μωυσής ευλογούσαν τον λαό, ο Ιεχωβά έστειλε φωτιά η οποία κατέφαγε το υπόλοιπο της θυσίας που βρισκόταν πάνω στο θυσιαστήριο.—**Διαβάστε Λευιτικό 9:23, 24.**

Σκάβουμε για Πνευματικά Πετράδια

(Λευιτικό 8:6) Έτσι λοιπόν, ο Μωυσής έφερε τον Ααρών και τους γιους του και τους έπλυνε με νερό.

***w14* 15/11 σ. 9 ¶6**
Γιατί Πρέπει να Είμαστε Άγιοι

6 Η απαίτηση σχετικά με τη σωματική καθαρότητα του ισραηλιτικού ιερατείου έχει μεγάλη σημασία για το λαό του Ιεχωβά σήμερα. Συχνά, εκείνοι με τους οποίους μελετούμε τη Γραφή παρατηρούν πόσο καθαροί είναι οι χώροι λατρείας μας, καθώς και πόσο ευπρεπείς και καλοντυμένοι είμαστε. Ωστόσο, η καθαρότητα του ιερατείου μάς βοηθάει να αντιληφθούμε ότι οποιοσδήποτε ανεβαίνει στο εξυψωμένο βουνό της λατρείας του Ιεχωβά πρέπει να είναι «καθαρός στην καρδιά». **(Διαβάστε Ψαλμός 24:3, 4·** Ησ. 2:2, 3) Η ιερή μας υπηρεσία στον Θεό πρέπει να αποδίδεται, όχι μόνο με καθαρό σώμα, αλλά και με καθαρή διάνοια και καρδιά. Αυτό προϋποθέτει τακτική αυτοεξέταση, η οποία ίσως δείξει σε μερικούς ότι χρειάζεται να κάνουν σημαντικές αλλαγές για να είναι άγιοι. (2 Κορ. 13:5) Λόγου χάρη, ένα βαφτισμένο άτομο που παρακολουθεί πορνογραφία πρέπει να αναρωτηθεί: “Αποδεικνύομαι εγώ άγιος;” Κατόπιν χρειάζεται να ζητήσει βοήθεια για να απαλλαχτεί από αυτή την αισχρή συνήθεια.—Ιακ. 5:14.

(Λευιτικό 8:14-17) **14** Στη συνέχεια, έφερε τον ταύρο της προσφοράς για αμαρτία, και ο Ααρών και οι γιοι του έβαλαν τα χέρια τους πάνω στο κεφάλι του. **15** Ο Μωυσής τον έσφαξε και πήρε το αίμα με το δάχτυλό του και το έβαλε πάνω σε καθένα από τα κέρατα του θυσιαστηρίου, και καθάρισε το θυσιαστήριο από την αμαρτία, αλλά το υπόλοιπο αίμα το έχυσε στη βάση του θυσιαστηρίου, ώστε να το αγιάσει για να κάνει εξιλέωση πάνω σε αυτό. **16** Έπειτα πήρε όλο το πάχος που ήταν πάνω στα έντερα, την απόφυση του συκωτιού και τα δύο νεφρά με το πάχος τους και τα έκαψε πάνω στο θυσιαστήριο ώστε να βγάλουν καπνό. **17** Μετά φρόντισε να καεί στη φωτιά ο υπόλοιπος ταύρος, το δέρμα του, το κρέας του και τα κόπρανά του έξω από το στρατόπεδο, ακριβώς όπως είχε διατάξει ο Ιεχωβά τον Μωυσή.

***it*-2 σ. 404 ¶4**
Μωυσής

Ο Θεός κατέστησε τον Μωυσή μεσίτη της διαθήκης του Νόμου με τον Ισραήλ—μια θέση τόσο στενής σχέσης με τον Θεό που όμοιά της δεν είχε ποτέ άνθρωπος εκτός από τον Ιησού Χριστό, τον Μεσίτη της νέας διαθήκης. Με το αίμα θυσιασμένων ζώων, ο Μωυσής ράντισε το βιβλίο της διαθήκης, το οποίο εκπροσωπούσε τον Ιεχωβά ως το ένα «συμβαλλόμενο μέρος», και το λαό (χωρίς αμφιβολία τους πρεσβυτέρους που τον εκπροσωπούσαν) ως το άλλο «συμβαλλόμενο μέρος». Διάβασε το βιβλίο της διαθήκης στο λαό, ο οποίος απάντησε: «Όλα όσα είπε ο Ιεχωβά είμαστε πρόθυμοι να τα εκτελούμε και να είμαστε υπάκουοι». (Εξ 24:3-8· Εβρ 9:19) Κατέχοντας το αξίωμα του μεσίτη, ο Μωυσής είχε το προνόμιο να επιβλέψει την ανέγερση της σκηνής της μαρτυρίας και την κατασκευή των σκευών της—το υπόδειγμα των οποίων του έδωσε ο Θεός—καθώς και να καθιερώσει το ιερατείο ώστε να αρχίσει να λειτουργεί, χρίοντας τη σκηνή και τον Ααρών τον αρχιερέα με το λάδι που είχε ειδική σύνθεση. Στη συνέχεια επέβλεψε τις πρώτες επίσημες υπηρεσίες του άρτι καθαγιασμένου ιερατείου.—Εξ κεφ. 25-29· Λευ κεφ. 8, 9.

© 2020 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania